

Predmet C-293/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

10. svibnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. prosinca 2022.

Žalitelj:

ENGIE Deutschland GmbH

Druga stranka u žalbenom postupku:

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für
Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

BUNDESGERICHTSHOF (SAVEZNI VRHOVNI SUD, NJEMAČKA)

RJEŠENJE

[*omissis*]

Objavljeno:
13. prosinca 2022.
[*omissis*]

u upravnom sporu u području energetske prava

ENGIE Deutschland GmbH, [*omissis*] Essen,

podnositelj zahtjeva i
žalitelj,

[*omissis*]

[*omissis*]
protiv

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft,
Arbeit und Verkehr (Zemaljsko regulatorno tijelo pri Ministarstvu gospodarstva,
rada i prometa savezne zemlje Saske, Njemačka), [*omissis*] Dresden,

druga stranka u žalbenom postupku,

uz sudjelovanje:

1. Zwickauer Energieversorgung GmbH, [omissis] Zwickau,

druga stranka u postupku,

[omissis]

[omissis]

2. Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Savezna agencija za mreže za električnu energiju, plin, telekomunikacije, poštu i željeznice, Njemačka), [omissis] Bonn

Nakon rasprave održane 11. listopada 2022. Kartellsenat des Bundesgerichtshofs (Vijeće za tržišno natjecanje Saveznog vrhovnog suda, Njemačka) [omissis]

riješilo je:

I. Postupak se prekida.

II. Radi tumačenja članka 2. točaka 28. i 29. te članka 30. i sljedećih članaka Direktive (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU Sudu Europske unije upućuje se sljedeće prethodno pitanje:

protivi li se članku 2. točkama 28. i 29. te članku 30. i sljedećim člancima Direktive 2019/944 odredba kao što je članak 3. točka 24.a u vezi s člankom 3. točkom 16. Energiewirtschaftsgesetza (Zakon o upravljanju energijom) (EnWG), u skladu s kojom se na operatora energetskeg postrojenja za isporuku energije ne primjenjuju obveze operatora distribucijskog sustava kad umjesto dotadašnjeg distribucijskog sustava razvija energetske postrojenje i upravlja njime kako bi električnom energijom proizvedenom u kogeneracijskom postrojenju, odnosno s najviše 1000 megavatsati prenesene energije godišnje, opskrbljivao više stambenih zgrada s do 200 iznajmljenih stambenih jedinica, pri čemu krajnji kupci (najmoprimci) snose troškove razvijanja energetskeg postrojenja i upravljanja njime kao sastavni dio jedinstvene osnovne mjesečne naknade koju treba platiti za isporučenu toplinsku energiju, a operator prodaje proizvedenu električnu energiju najmoprimcima?

Obrazloženje:

1 I. Podnositelj zahtjeva je poduzeće za opskrbu energijom. Na nekoliko lokacija upravlja, među ostalim, kogeneracijskim postrojenjima, lokalnim mrežama grijanja i energetskeg postrojenjima za isporuku energije, kojima krajnje kupce opskrbljuje toplinskom i električnom energijom, te je 2019. ostvario promet veći od jedne milijarde eura. Druga stranka u postupku (u daljnjem tekstu: operator distribucijskog sustava) upravlja sustavom distribucije električne energije u

Zwickauu. Stranke se spore o tome je li druga stranka u postupku obvezna na svoj sustav priključiti dva energetska postrojenja podnositelja zahtjeva kao postrojenja kupca u skladu s člankom 3. točkom 24.a EnWG-a.

- 2 Na temelju ugovora o opskrbi toplinskom energijom sklopljenog s vlasnikom zemljišta, zadrugom Zwickau Wohnungsbaugenossenschaft eG (u daljnjem tekstu: stambena zadruga), podnositelj zahtjeva opskrbljivao je četiri stambene zgrade s 96 stambenih jedinica koje se nalaze na površini od 9000 kvadratnih metara (u daljnjem tekstu: prvo područje), kao i šest stambenih zgrada sa 160 stambenih jedinica koje se nalaze na površini od 25 500 kvadratnih metara (u daljnjem tekstu: drugo područje), toplinskom energijom i toplom vodom preko jednog energetskeg postrojenja za svako područje i lokalne mreže grijanja priključene na to postrojenje. Prvo i drugo područje međusobno graniče, ali lokalne mreže grijanja nisu povezane. Sve stambene zgrade koje se nalaze na tim dvama područjima bile su priključene na distribucijski sustav operatora distribucijskog sustava.
- 3 Podnositelj zahtjeva planirao je 2018. razviti dva kogeneracijska postrojenja električne snage 20 kilovata (prvo područje) i 40 kilovata (drugo područje) te dva galvanski odvojena sustava električnih vodova [omissis] i upravljati njima, a krajnji kupci (najmoprimci) u međuvremenu su se trebali priključiti na njih. Električnu energiju koja se uz toplinsku energiju i toplu vodu proizvodila u kogeneracijskim postrojenjima namjeravao je prodavati najmoprimcima koji stanuju u stambenim zgradama, pri čemu se na prvom području godišnje moglo očekivati približno 288 megavatsati, a na drugom području približno 480 megavatsati prenesene energije. Stoga je drugoj stranci u postupku prijavio priključke na mrežu za dva odvojena postrojenja kupca s glavnim vodovima za električnu energiju na prvom i drugom području i zatražio priključenje na njezin sustav, kao i da mu se osiguraju potrebna mjerna mjesta u skladu s člankom 20. stavkom 1.d EnWG-a. Druga stranka u postupku odbila je zahtjeve jer nije riječ o postrojenjima kupca.
- 4 Druga stranka u žalbenom postupku kao zemaljsko regulatorno tijelo (u daljnjem tekstu: zemaljsko regulatorno tijelo) odbila je zahtjeve koje joj je podnositelj zahtjeva podnio u pogledu preispitivanja tog postupanja i obveze druge stranke u postupku da postrojenja priključi na svoj sustav kao postrojenja kupca te omogućiti obračun u skladu s člankom 20. stavkom 1.d EnWG-a. Dok je trajao žalbeni postupak pred Oberlandesgerichtom (Visoki zemaljski sud, Njemačka), podnositelj zahtjeva i stambena zadruga sklopili su 21. odnosno 27. travnja 2020. novi ugovor o opskrbi toplinskom energijom. U skladu s tim ugovorom dva kogeneracijska postrojenja trebala su biti razvijena do prosinca 2020.
- 5 II. Za odluku o žalbi relevantne su odredbe njemačkog EnWG-a, koje glase kako slijedi:

Članak 3. EnWG-a

Za potrebe ovog zakona primjenjuju se sljedeće definicije:

3. operatori sustava distribucije električne energije

fizičke ili pravne osobe odnosno pravno nesamostalne organizacijske jedinice poduzeća za opskrbu energijom koje obavljaju zadaću distribucije električne energije i odgovorne su za upravljanje distribucijskim sustavom, a po potrebi i interkonekcijskim vodovima, na određenom području, njihovo održavanje i eventualni razvoj,

15. energetska postrojenja

postrojenja za proizvodnju, skladištenje, prijenos ili isporuku energije ako ne služe isključivo prijenosu signala, uključujući distribucijska postrojenja krajnjih kupaca [...],

16. sustavi opskrbe energijom

sustavi opskrbe električnom energijom i plinom preko nekoliko razina napona ili tlaka, uz iznimku postrojenja kupca u smislu točaka 24.a [...],

18. poduzeće za opskrbu energijom

fizičke ili pravne osobe koje isporučuju energiju drugima, upravljaju sustavom opskrbe energijom ili imaju ovlast raspolaganja sustavom opskrbe energijom u svojstvu vlasnika; operator koji upravlja postrojenjem kupca ili postrojenjem kupca za samoopskrbu ne smatra se poduzećem za opskrbu energijom,

24.a postrojenja kupca

energetska postrojenja za isporuku energije

- (a) koja se nalaze na prostorno jedinstvenom području,
- (b) koja su povezana sa sustavom opskrbe energijom ili proizvodnim postrojenjem,
- (c) koja nisu relevantna za osiguravanje učinkovitog i nenarušenog tržišnog natjecanja prilikom opskrbe električnom energijom i plinom te
- (d) koja su bez diskriminacije i naknade svima dostupna u svrhu opskrbe priključenih krajnjih kupaca na temelju prijenosa energije neovisno o odabranom opskrbljivaču energije,

članak 20. stavak 1.d EnWG-a [...]

Operator sustava opskrbe energijom na koji je priključeno postrojenje kupca [...] treba osigurati mjerno mjesto na kojem se mjeri količina električne

energije koju postrojenje kupca preuzima iz sustava za opću opskrbu i predaje u sustav za opću opskrbu (dvosmjerno brojilo), kao i sva mjerna mjesta potrebna za odobrenje pristupa sustavu brojila za pojedinačno mjerenje u postrojenju kupca na temelju prijenosa električne energije (brojila za pojedinačno mjerenje relevantna za uravnoteženje između proizvedene i isporučene energije). Ako krajnje kupce opskrbljuje treća strana, dolazi do obračuna izmjerenih vrijednosti s pomoću brojila za pojedinačno mjerenje u opsegu u kojem je to potrebno. [...]

- 6 III. Ishod žalbe ovisi o prethodnom pitanju. Stoga postupak valja prekinuti prije donošenja odluke i u skladu s člankom 267. prvim stavkom točkom (b) i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku.
- 7 1. Žalbeni sud isključio je postojanje postrojenja kupca jer prvo i drugo postrojenje nisu irelevantna za osiguravanje učinkovitog i nenarušenog tržišnog natjecanja prilikom opskrbe električnom energijom i plinom u smislu članka 3. točke 24.a podtočke (c) EnWG-a. Ugovorom o opskrbi toplinskom energijom prvo i drugo područje objedinjena su u jednu cjelinu s 10 stambenih zgrada, površinom od gotovo 30 000 kvadratnih metara i više od 300 priključenih stambenih jedinica, pri čemu je podnositelj zahtjeva u odnosu na najmoprimce obavljao funkciju operatora prvog i drugog postrojenja, a istodobno i opskrbljivača električne energije.
- 8 2. Žalba protiv te odluke može se prihvatiti ako se prvo i drugo postrojenje smatraju postrojenjima kupca u skladu s člankom 3. točkom 24.a EnWG-a. Ovo vijeće smatra da se to može potvrditi na temelju utvrđenih činjenica.
- 9 (a) Ispunjeni su uvjeti iz članka 3. točke 24.a podtočaka (a) i (b) EnWG-a. Prvo i drugo postrojenje nalaze se na prostorno jedinstvenom području (vidjeti rješenje Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) od 12. studenoga 2019. – EnVR 66/18, WM 2020., 901, t. 22. – Netze BW) te su povezana sa sustavom opskrbe energijom i proizvodnim postrojenjem. Unatoč njegovu tekstu („ili”), člankom 3. točkom 24.a podtočkom (b) EnWG-a ne zahtijeva se da postoji povezanost samo sa sustavom opskrbe energijom ili samo s proizvodnim postrojenjem. U toj odredbi samo se naglašava da je dovoljna povezanost s proizvodnim postrojenjem koje nije povezano sa sustavom opskrbe energijom („izolirana rješenja”) (vidjeti Entwurf eines Gesetzes zur Neuregelung energiewirtschaftsrechtlicher Vorschriften (Nacrt zakona o izmjeni propisa u području energetskeg prava) od 6. lipnja 2011., BT-Drucks. 17/6072, str. 51.).
- 10 (b) Postrojenja su također u skladu s člankom 3. točkom 24.a podtočkom (d) EnWG-a svima dostupna bez diskriminacije i naknade u svrhu opskrbe priključenih krajnjih kupaca na temelju prijenosa energije neovisno o odabranom opskrbljivaču energije.

- 11 (aa) Naknade za uporabu postrojenja kupca koje ovise o potrošnji protive se kriteriju dostupnosti bez naknade. Time je obuhvaćen svaki oblik naknade koja se temelji na količini prenesene energije (Oberlandesgericht Frankfurt (Visoki zemaljski Sud u Frankfurtu, Njemačka), EnWZ 2018., 182, t. 40. [*omissis*] [upućivanja na pravnu teoriju]). Na taj se način Zakonom nastoji ostvariti cilj da se od regulacije postrojenja kupca, koja je u slučaju prirodnih monopola potrebna i s obzirom na određivanje cijena, odustane samo ako od samog početka ne postoji opasnost od toga da će se troškovi postrojenja kupca naplaćivati ovisno o uporabi. Ta opasnost postoji i ako operator postrojenja kupca sam obavlja funkciju opskrbljivača energije (rješenje Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) od 25. siječnja 2022. – EnVR 20/18, ZNER 2022., 258, t. 20. i navedena sudska praksa).
- 12 (bb) Podnositelj zahtjeva ne naplaćuje naknade ovisno o potrošnji. On prima jedinstvenu osnovnu mjesečnu naknadu koja ne ovisi o potrošnji za sve usluge koje se mogu pružati u skladu s ugovorom o opskrbi toplinskom energijom, uključujući sve troškove koji ne ovise o potrošnji kao što su, među ostalim, troškovi razvijanja kogeneracijskih i energetske postrojenja i upravljanja njima od mjesta prijenosa iz javnog distribucijskog sustava do isporuke najmoćnijima te troškovi osiguravanja postupka razmjene podataka, među ostalim s operatorom distribucijskog sustava u skladu s ugovorom o opskrbi toplinskom energijom (članak 2. točka 1., članak 5. i Prilog 7. – električna energija koju upotrebljavaju najmoćnijima). Stambena zadruga prenosi osnovnu naknadu na krajnje kupce na temelju stambene površine.
- 13 (cc) Na temelju tih činjenica podnositelj zahtjeva ne mora potkrijepiti ni dokazati da u cijenu električne energije koju nudi krajnjim kupcima nije uključena naknada za uporabu postrojenja. Ostvareni su smisao i svrha kriterija dostupnosti bez naknade. Već iz nedvosmislenog teksta odredbe proizlazi da se njome (samo) osigurava opskrba krajnjih kupaca bez naknade i diskriminacije. To nije dvojbeno. Prema svim opskrbljivačima električne energije, uključujući podnositelja zahtjeva, postupa se jednako jer upotrebljavaju postrojenje bez naknade. Svi krajnji kupci priključeni na energetska postrojenja trebaju plaćati jednake troškove, neovisno o odabranom opskrbljivaču električne energije i iznosu potrošnje električne energije. Pritom ne postoje naznake za prohibitivno visoke naknade koje ovise o uporabi sustava. Otvorenim se može ostaviti pitanje je li prijenos troškova za razvijanje postrojenja i upravljanje njime na najmoćnijima dopušten u skladu s odredbama koje se u Njemačkoj primjenjuju za prijenos operativnih troškova [*omissis*]. To nije relevantno za kriterij dostupnosti bez naknade u skladu s člankom 3. točkom 24.a podtočkom (d) EnWG-a. Eventualna nedopuštenost sa stajališta pravila o operativnim troškovima na koju bi se krajnji kupci i najmoćnijima trebali pozvati u odnosu na stambenu zadrugu u skladu s navedenim načelima u svakom slučaju ne bi mogla dovesti do negiranja kriterija dostupnosti bez naknade iz članka 3. točke 24.a podtočke (d) EnWG-a.

- 14 (c) Isto tako, prvo i drugo postrojenje nisu relevantna u skladu s člankom 3. točkom 24.a podtočkom (c) EnWG-a za osiguravanje učinkovitog i nenarušenog tržišnog natjecanja prilikom opskrbe električnom energijom i plinom.
- 15 (aa) Energetsko postrojenje nije relevantno za tržišno natjecanje ako s tehničkog i gospodarskog stajališta i sa stajališta pravila o opskrbi ne utječe na natjecanje u opskrbi i položaj operatora sustava koji se određuje propisima. Za to je relevantna veličina postrojenja (rješenje Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) od 12. studenoga 2019. – EnVR 65/18, WM 2020., 897, t. 31. i 32. – Gewoba). U pravilu više nije riječ o postrojenju kupca ako je priključeno nekoliko stotina krajnjih kupaca, ako se opskrbljuje površina koja je znatno veća od 10 000 kvadratnih metara, ako je priključeno više zgrada i ako će godišnja količina prenesene energije vjerojatno znatno premašiti 1000 megavatsati. Suprotno tomu, ako veličina energetskog postrojenja u nekoliko točaka ne postiže navedene vrijednosti, u pravilu je riječ o postrojenju kupca. Međutim, sud koji odlučuje o činjenicama i u tom slučaju treba odlučiti prestaje li se ipak nakon ukupne ocjene smatrati da postrojenje i dalje nije relevantno za tržišno natjecanje, osobito ako se uzmu u obzir druge okolnosti (Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud), *ibidem*, t. 32. – Gewoba).
- 16 (bb) U skladu s tim načelima prvo i drugo postrojenje nisu relevantna za tržišno natjecanje. Prvo postrojenje ne postiže navedene vrijednosti u trima, a drugo postrojenje u dvjema točkama.
- 17 1. Žalbeni sud neopravdano je u ukupnoj ocjeni zajedno razmatrao oba postrojenja. Budući da su galvanski odvojena, riječ je o dvama različitim postrojenjima za koja je potrebno odvojeno ispitati jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 3. točke 24.a EnWG-a. Obrazloženje zakona, u skladu s kojim, primjerice, treba uzeti u obzir postojanje većeg broja drugih priključenih postrojenja kupca (BT-Drucks. 17/6072, str. 51.; vidjeti i Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud), *ibidem*, t. 28. – Gewoba), odnosi se samo na druga postrojenja kupca priključena na sporno energetsko postrojenje (a ne na druga postrojenja kupca priključena na postojeći distribucijski sustav [upućivanja na pravnu teoriju] [*omissis*]).
- 18 2. Ako se ukupna ocjena za potrebe kriterija tržišnog natjecanja provodi samo s obzirom na postrojenje koje se razmatra, iz nje proizlazi da prvo i drugo postrojenje nisu relevantna za tržišno natjecanje. Točno je da ovo vijeće dosad nije odlučivalo o tome smatra li se u pravilu postrojenjem kupca i postrojenje koje ne postiže navedene vrijednosti u dvjema točkama, kao što je to u ovom slučaju drugo postrojenje. Međutim, to treba potvrditi. Veličina relevantna za tržišno natjecanje u tom slučaju u pravilu ne postoji [*omissis*]. S obzirom na mali broj krajnjih kupaca priključenih na svako od postrojenja mogu se očekivati tek neznatni učinci na konkurentni položaj druge stranke u postupku i natjecanje u opskrbi čak i ako se uzme u obzir okolnost da podnositelj zahtjeva u odnosu na krajnje kupce istodobno obavlja i funkciju operatora postrojenja kupca i opskrbljivača električne energije.

- 19 3. Međutim, prethodno tumačenje članka 3. točke 24.a EnWG-a, od kojeg ovo vijeće treba polaziti s obzirom na tekst, smisao i svrhu, kao i zakonodavnu povijest odredbe, a koje i Savezna agencija za mreže kao nacionalno regulatorno tijelo smatra pravilnim s obzirom na njezina razmatranja iznesena na raspravi, nije u skladu s člankom 2. točkama 28. i 29. te člankom 30. i sljedećim člancima Direktive (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/944) ako su prvo i drugo postrojenje sastavni dio distribucijskog sustava u smislu članka 2. točaka 28. i 29. Direktive 2019/944. Naime, u skladu s člankom 3. točkom 16. EnWG-a postrojenja kupca nisu sastavni dio sustava opskrbe energijom. Njihovi operatori nisu operatori distribucijskog sustava u skladu s člankom 3. točkom 3. EnWG-a i stoga se na njih ne primjenjuje uređenje u skladu s člankom 11. i sljedećim člancima EnWG-a. Na mjestu na kojem je postrojenje kupca priključeno na sustav opskrbe energijom završava regulirani sustav i započinje neregulirano postrojenje kupca (vidjeti BT-Drucks. 17/6072, str. 51.). Sud Europske unije još nije razmatrao pitanje obuhvaća li pojam distribucijskog sustava i postrojenja kupca u smislu članka 3. točke 24.a EnWG-a. Ni to nije nedvojbeno.
- 20 (a) Distribucija u skladu s člankom 2. točkom 28. znači prijenos električne energije visokonaponskim, srednjenaponskim ili niskonaponskim distribucijskim sustavima radi njezine isporuke kupcima, ali ne uključuje opskrbu. Opskrba je prodaja električne energije kućanima, uključujući daljnju prodaju (članak 2. točka 12. Direktive 2019/944). Pritom određene prijenosne ili distribucijske sustave ne bi trebalo izuzeti iz područja primjene Direktive zbog njihove veličine ili potrošnje električne energije (presuda Suda od 22. svibnja 2008. – C-439/06, EuZW 2008., 406, t. 49. – citiworks AG i dr. u pogledu Direktive 2003/54/EZ). Nije jasno koje strukture čine distribucijske sustave i prema kojim se kriterijima to određuje. Čini se nedvojbenim da distribucijska postrojenja za kućanstvo koja se nalaze u zgradi i kojima upravlja najmodavac nisu distribucijski sustavi neovisno o veličini te zgrade [upućivanja na pravnu teoriju] [*omissis*]. To vrijedi i za energetske postrojenje za isporuku energije u vlasništvu zajednice vlasnika stanova kojim se u pravnom smislu opskrbljuje 20 obiteljskih kuća na jednom zemljištu (vidjeti Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud), WM 2020., 901, t. 22. – Netze BW). Međutim, s obzirom na veličinu prvog i drugog postrojenja koja treba ocijeniti u ovom slučaju i okolnost da podnositelj zahtjeva u odnosu na najmodavce obavlja i funkciju vlasnika i upravitelja postrojenja te opskrbljivača električne energije [upućivanja na pravnu teoriju] [*omissis*], ne može se nedvojbeno pretpostaviti da postrojenja nisu sastavni dio distribucijskog sustava u smislu članka 2. točaka 28. i 29. te članka 30. i sljedećih članaka Direktive 2019/944.
- 21 (b) Priključivanjem prvog i drugog postrojenja kao postrojenja kupca na distribucijski sustav utječe se na ciljeve iz članka 1. stavaka 1. i 2. Direktive 2019/944 u pogledu stvaranja integriranih, konkurentnih, poštenih i transparentnih tržišta električne energije, kao i osiguravanja prihvatljivih i transparentnih cijena i troškova energije za potrošače, visokog stupnja sigurnosti opskrbe i neometanog prijelaza na održiv energetske sustav s niskom razinom emisije ugljika. Točno je

da to nije relevantno u pogledu pojedinačnog postrojenja koje, kako je navedeno, treba zasebno razmatrati. Međutim, što se više energetske postrojenja za isporuku energije slične vrste i veličine priključi na distribucijski sustav kao postrojenja kupca, to su veći mogući, djelomično negativni i, kao što to podnositelj zahtjeva pravilno navodi, djelomično pozitivni učinci na navedene ciljeve.

- 22 (aa) Točno je da energetska postrojenja za isporuku energije povezana s decentraliziranim proizvodnim postrojenjima kao što su prvo i drugo postrojenje mogu olakšati prelazak na održiv energetski sustav s niskom razinom emisije ugljika [upućivanje na pravnu teoriju] [*omissis*]. Međutim, u slučaju priključenja većeg broja sličnih postrojenja kupca na distribucijski sustav upravljanje sustavom općenito postaje skuplje i neučinkovitije. Ukupni troškovi sustava dijele se na sve manji broj krajnjih kupaca. Naime, za električnu energiju koja se proizvodi u decentraliziranom proizvodnom postrojenju i troši u postrojenju kupca koje je na njega priključeno ne plaćaju se naknade za uporabu sustava u skladu s člankom 20. i sljedećim člancima EnWG-a, dok operator distribucijskog sustava i dalje treba osigurati dovoljan kapacitet sustava kako bi se u slučaju kvara decentraliziranih proizvodnih postrojenja održala opskrba (vidjeti rješenje Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) od 28. lipnja 2005. – KVR 27/04, BGHZ 163, 296 [juris, t. 48.]; [upućivanja na pravnu teoriju] [*omissis*]). Stoga se dvojbe o tome mogu li se prvo i drugo postrojenje isključiti iz distribucijskog sustava javljaju i u pogledu članka 15. stavka 2. točke (e) i članka 16. stavka 1. točke (e) Direktive 2019/944, u skladu s kojima treba osigurati da (čak i) aktivni kupci i energetske zajednice građana na odgovarajući i uravnotežen način doprinose raspodjeli ukupnih troškova sustava.
- 23 (bb) Činjenica da troškove razvijanja i održavanja prvog i drugog postrojenja te upravljanja njima na temelju ugovora o opskrbi toplinskom energijom snosi stambena zadruga (a naposljetku i krajnji kupci i najmoprimci) dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja u odnosu između podnositelja zahtjeva i drugih opskrbljivača električne energije. Podnositelj zahtjeva ne treba plaćati ni troškove energetske postrojenja za isporuku energije ni naknade za uporabu sustava ([*omissis*]). Stoga se, što je veći broj postrojenja slične vrste i veličine kojima upravlja podnositelj zahtjeva, mogu očekivati veći učinci na tržišno natjecanje.
- (cc) Osim toga, sustavni sukob interesa postoji i u odnosu prema krajnjim kupcima jer podnositelj zahtjeva u odnosu na njih obavlja i funkciju vlasnika i operatora postrojenja kupca, ali i opskrbljivača električne energije. Kao opskrbljivač električne energije podnositelj zahtjeva ima interes u pogledu postizanja što viših cijena električne energije. Taj bi se interes ugrozio transparentnim iskazivanjem naknada koje naplaćuje za razvijanje i održavanje prvog i drugog postrojenja te upravljanje njima. Stoga se u skladu s dogovorima utvrđenima u ugovoru o opskrbi toplinskom energijom o kojima je riječ u ovom slučaju naknada za uporabu ne navodi posebno. Najmoprimci stoga nisu u mogućnosti izračunati ukupan iznos naknada koje moraju platiti za struju koju potroše.

Sud nižeg stupnja:

Oberlandesgericht Dresden (Visoki zemaljski sud u Dresdenu, Njemačka), odluka od 16. rujna 2020. – broj predmeta 9/19 –

RADNI DOKUMENT